

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه

۱۸ مارچ ۲۰۲۲

یونس نگاه

کدام گناه است؟

(مجلس شکنجه یا مجلس عشرت)

مجلس عشرت اگر همه به اختیار خود دران اشتراک کنند، جرم نباید باشد. مجلس عشرت بسیار بهتر از مجلس شکنجه است. ویدیوهای زیاد از طالبان نشر شده است که در حال سربریدن، قفپائی زدن، موی جوانان را قیچی کردن، سیلی کاری و اعدام صحرائی می‌خندند و تفریح می‌کنند. هیچ کدام آن افراد را امر بالمعروف طالبان تقبیح نکرده و به محاکمه نکشانده است.

از همین‌رو جامعه طالبانی مناسب حال مردم ما نیست. مردم ما مستحق جامعه دموکراتیک و سکیولار اند. در جامعه سکیولار جرم به معنای عشرت نیست، فساد معادل خوش‌گذرانی نیست، گناه معادل شادی نیست. در جامعه سکیولار جرم به کارهایی گفته می‌شود که مال، جان، آبرو، آرامش و شادی دیگران را به‌خطر بیندازد یا نابود کند. شکنجه در آن جامعه جرم بسیار سنگین است. تجاوز جنسی به کودک، دختر، مرد یا زن (در هر سنی) جرم بسیار سنگین است. اما رابطه جنسی بین افراد بالغ و عاقل جرم نیست.

در جامعه سکیولار غرایز و نیازهای بشری به رسمیت شناخته می‌شوند و برای رفع آن‌ها راه‌های مصون و قانونی سنجیده می‌شود؛ در عین حال از طریق آموزش، وضع قوانین و آگاهی دهی آدم‌ها همدیگر را یاری می‌رسانند تا در دام غرایز گرفتار نشوند و با افراط در رفع غرایز به‌خود، مال، محیط و جامعه خود آسیب نرسانند.

اگر جامعه سکیولار می‌داشتیم آقای عبدالله به خاطر اشتراک در مجلس شراب‌خواری، رقص و موسیقی مجازات نمی‌شد، مگر آن‌که یکی از اشتراک‌کنندگان شکایت می‌کرد که او را وادار به خوردن شراب، رقصیدن یا رابطه ناخواسته کرده‌اند؛ و یا همسایه‌ای شکایت می‌کرد که متوجه آزار شخص ثالث شده یا خودش از رفتار آنان اذیت گردیده است.

در جامعه سکيولار عبدالله اگر مجرم شناخته می‌شد، تنها خودش تشهير و مجازات می‌گردید و جامعه کاری به برادرش عالم‌گل حقانی نداشت. در جامعه دمکراتیک هر فرد بالغ و عاقل در قبال اعمال خود مسؤول است و مسؤولیتش به گردن مادر، برادر، خواهر، قوم و نژادش انداخته نمی‌شود.

دمکراسی و سکيولاریزم برای طالب، ملا، معلم، نویسنده، دهقان، کارگر، مسلمان، لاییک، عیسوی و هندو همه جایگاه حقوقی مشابه قایل است. همه می‌توانیم در آن جامعه آزاد عبادت کنیم، برقصیم، شراب یا آب زمزم بنوشیم، اذان بدهیم یا آواز بخوانیم، یاری کنیم و یا مجرد به سر ببریم.

حتی حقانی‌ها اگر قصد زندگی آبرومند داشته باشند، و نخواهند با اذیت و کنترل دیگران به مال و مقام خود بیفزایند، زندگی دمکراتیک به‌سودشان خواهد بود.